

Geschilleninstantie Huisartsenzorg Kamer Zuid

Referentie: 20210051

UITSpraak

Inzake

De heer [naam]
Wonende te [plaats]
Klager

tegen

De heer [naam], huisarts
te [plaats]
Verweerder
gemachtigde: mr. F.H.I. Hunscheid

DE PROCEDURE

Klager heeft een klacht ingediend jegens verweerder. Klager heeft op 22 juni 2021 de Geschilleninstantie Huisartsenzorg Kamer Zuid (hierna verder te noemen: de (geschillen)commissie) schriftelijk gemachtigd alle relevante gegevens betreffende de klacht op te vragen.

Verweerder en klager zijn gehoord op basis van een schriftelijke procedure van hoor en wederhoor.

De geschillencommissie heeft kennisgenomen van en zal beslissen op basis van de volgende en tussen partijen gewisselde stukken:

- de klacht van 16 mei 2021;
- de aanvulling op de klacht van klager van 14 juni 2021;
- het verweerschrift van verweerder van 25 augustus 2021;
- de repliek van klager van 29 september 2021;
- de dupliek van verweerder van 19 oktober 2021.

De geschillencommissie heeft besloten op basis van de schriftelijke stukken tot een uitspraak te komen.

SAMENVATTING VAN DE KLACHT

Klager verwijt verweerder het herhaaldelijk schenden van zijn beroepsgeheim. Daarnaast vindt klager dat verweerder hem zijn klachtrecht heeft willen ontnemen.

1. DE FEITEN

De geschillencommissie gaat uit van de volgende als vaststaand aangenomen feiten:

- 1.1 Klager was patiënt bij verweerder. In de maatschap werkt tevens een collega van verweerder.
- 1.2 Tussen verweerder en die collega is een procedure voor het scheidsgerecht gevoerd alsmede heeft verweerder jegens die collega een tuchtklacht aanhangig gemaakt. In beide procedures is door verweerder informatie uit het medisch dossier van klager in het geding gebracht.

2. TOELICHTING OP DE KLACHT

De klacht houdt zakelijk en samengevat het volgende in:

- 2.1 Klager was bevriend met verweerder en patiënt in zijn huisartsenpraktijk. Daarnaast was hij werkzaam als fysiotherapeut in de aangelegen fysiotherapiepraktijk. In de

praktijk van verweerder kwam een andere collega-huisarts werken, waarmee klager bevriend raakte. In juli 2020 begreep klager dat er geroddeld werd over hem in de praktijk, door verweerder zelf, diens echtgenote en een assistente. Gezegd werd dat klager een relatie zou hebben met de collega-huisarts. Klager ontkent dit. De berichten en verklaringen zijn het resultaat van recherchewerk in klagers privéleven waarbij verweerder verder doorgedrongen is dan voor de hulpverlening strikt noodzakelijk was. Een verzoek van de collega van verweerder te stoppen met de roddel heeft geleid tot ruzie en een maatschap conflict, hetgeen werd voorgelegd voor arbitrage. Verweerder heeft in de arbitrageprocedure aan proberen te tonen dat zijn collega klagers huisarts was en niet verweerder zelf. Om dit aan te tonen heeft verweerder foto's gemaakt van het medisch dossier van klager en aan zijn advocaat gegeven. Op deze foto's waren niet alleen persoonsgegevens te zien, maar ook de bijzondere persoonsgegevens, de verschillende journaalposten van consulten en klagers medicatieprofiel. De advocaat van verweerder heeft deze gegevens verstrekt aan de scheidslieden die moesten oordelen over het maatschap conflict en de dissociatie tussen verweerder en diens collega. Klager vindt dat zijn medische gegevens zijn overgelegd aan derden zonder zijn toestemming. Daarmee is klagers privacy geschonden en heeft verweerder zijn beroepsgeheim geschonden. Daarnaast heeft verweerder niet de juiste technische en organisatorische maatregelen genomen waardoor de persoonsgegevens van klager onbeveiligd zijn verstuurd.

- 2.2 Klager betwijfelt verweeders stelling dat de advocaat een verlengde arm was van de hulpverlener die inzage mocht hebben in klagers dossier. In de KNMG- richtlijn "omgaan met medische gegevens 2020" wordt in hoofdstuk 5.7.1 de arts als verweerder in klacht-, tucht-, en civiele zaken besproken. Verweerder was tijdens zijn onrechtmatige gebruik van de medische gegevens geen verweerder maar een klager t.a.v. zijn collega-huisarts in een scheidsliezenzaak. Er was geen sprake van verweer in deze zaak, noch van een klacht-, tucht- of civiele zaak. Ook het feit dat verweerder stelt dat de betreffende regels medisch gezien geen grote importantie of vertrouwelijkheid kenden, is niet aan het oordeel van de verweerder. Verweerder had moeten anonimiseren en had de inhoud van de regels en de verstrekte medicatie kunnen zwart arceren.
- 2.3 Ook in een tuchtzaak tussen verweerder en zijn collega is klagers dossier zonder toestemming gedeeld.
- 2.4 Klager vindt dat verweerder al eerder zijn beroepsgeheim geschonden had omdat verweerder aan verschillende patiënten, vrienden, familie en collega's vertelde dat zijn collega een buitenechtelijke relatie zou hebben met klager als haar patiënt. Klager is door verweerder op het spreekuur gekomen en bevraagd over de relatie. Na dit gesprek bleef verweerder provocerend gedrag vertonen zoals het naropen en uitschelden van klager op straat. Ook kreeg klager Whatsapp berichten van verweerder en dreigde hij klagers echtgenote in te lichten.

- 2.5 Na het indienen van de klacht vond verweerder dat klager geen patiënt meer van hem was. Klager stond echter wel nog ingeschreven bij verweerder, hij declareerde nog steeds consulten en ook had hij nog steeds toegang tot klagers dossier.
- 2.6 In een MDO (Multi Disciplinair Overleg) heeft verweerder tegen collega's van klager en andere zorgverleners verteld dat zijn collega een relatie had met klager. Klager heeft getuigen dat verweerder dit heeft gezegd.
- 2.7 Zelfs al zou klager een relatie hebben met verweerders collega, dan mag hij niet over klagers seksueel gedrag tegen derden praten. Daarmee schendt verweerder eveneens zijn beroepsgeheim en artikel 9 AVG (Algemene Verordening Gegevensbescherming).
- 2.8 Klager ervaart veel stress en heeft veel last van wat verweerder verteld heeft over klager. Van de smaad en laster en verweerders houding en gedragingen ten aanzien van klager heeft hij zowel als (oud) patiënt, maar ook als zorgprofessional veel last. Klager heeft hulp proberen te zoeken bij de psycholoog in de praktijk maar dit werd geblokkeerd door verweerder. Gezien de behandelingen en de kosten die voortvloeien uit deze voor klager zeer stressvolle situatie eist hij een schadevergoeding van € 2.500,00 of de kosten voor zijn behandeling m.b.t. deze door verweerder veroorzaakte stress en eventuele hieruit voortvloeiende inkomstenderving tot een maximum van in totaal € 25.000,00. Klager kan niet meer fulltime werken en heeft moeten stoppen met een bedrijf en een vervanger voor zijn praktijk moeten aanstellen. Ook eist klager dat verweerder gestraft wordt voor het stelselmatig en doelbewust schenden van zijn beroepsgeheim, maar ook voor het trachten te ontnemen van klagers klachtrecht. Klager vindt dat het opleggen van een disciplinaire maatregel op zijn plaats is, zodat verweerder duidelijk wordt wat de ernst van de zaak is ten aanzien van zijn gedragingen als arts. Daarnaast wil klager excuses en dat verweerder erkent dat hij zijn beroepsgeheim herhaaldelijk en doelbewust heeft geschonden.

3. HET VERWEER

Het verweer houdt zakelijk en samengevat het volgende in:

- 3.1 Binnen de huisartsenmaatschap die bestaat uit verweerder en een vrouwelijke collega, heeft deze laatste promiscue gedrag vertoond door een buitenechtelijke seksuele relatie aan te gaan met een tweetal met de praktijk nauw samenwerkende fysiotherapeuten. Een van deze fysiotherapeuten -klager- is patiënt in de praktijk. Verweerder was onkundig van de buitenechtelijke relatie, en was ook onkundig van roddels die daarover in de praktijk rondgingen.
- 3.2 In art. 7:457 BW worden de uitzonderingen op het beroepsgeheim in de wettekst benoemd. Geen inlichtingen over de patiënt worden verstrekt aan anderen dan, de rechtstreeks betrokkenen in de behandelrelatie, de vervanger van de hulpverlener en de wettelijke vertegenwoordiger van de patiënt. Jurisprudentie van de civiele en de

tuchtrechter geeft aan dat het delen van patiëntgegevens door een hulpverlener met zijn advocaat ook onder deze uitzondering valt: van een ander in de zin van artikel 7:457 BW is in die situatie geen sprake. De advocaat is de verlengde arm van de hulpverlener. Ook de KNMG - richtlijn, 'Omgaan met medische gegevens' 2020, stelt dat een arts medische gegevens aan zijn raadsman mag voorleggen. Deze uitzonderingen betreffen een relativering van het beroepsgeheim. De geheimhoudingsplicht strekt zich niet uit over deze situaties en er is dus geen vraag of het beroepsgeheim al dan niet doorbroken is. Van een onrechtmatig gebruik van informatie uit het medisch dossier van klager is dus geen sprake.

3.3 Daarnaast zijn er ook gronden die -mocht er al sprake zijn van een geheimhoudingsplicht- het doorbreken of opzijzetten van het beroepsgeheim rechtvaardigen. Zowel in de parlementaire geschiedenis van de Wet BIG, waarin het beroepsgeheim onder art. 88 is opgenomen, als in jurisprudentie van het EHRM betreffende art. 6 EVRM, strekt het begrip van een 'fair trial' zich ook uit tot die geschillen waarin burgerlijke rechten of verplichtingen worden vastgesteld (HR 30 maart 1998, NJ 1998, 554). Dit laatste was juist het doel van de procedure voor de arbitragecommissie. Op grond van de parlementaire geschiedenis als wel de jurisprudentie had verweerder het recht om alle feiten en omstandigheden die naar zijn inzicht van belang waren in het geschil, vrijelijk ter kennis van deze arbitragecommissie naar voren te brengen. Een zwaarwegend belang wordt in de jurisprudentie gezien als een grond om de handelwijze van verweerder te rechtvaardigen. De medische tuchtrechter bepaalde dat de plicht tot geheimhouding van de arts niet absoluut is. Onder omstandigheden is de arts - ook zonder toestemming van de patiënt - van zijn geheimhoudingsplicht ontslagen als dat wordt gevorderd door een zwaarwegend belang'. (CTG 14 november 1996, TvGR 1997/1). Verweerder heeft twee zwaarwegende belangen in het arbitrageproces. Op de eerste plaats het voortbestaan van zijn huisartsenpraktijk. Op de tweede plaats wordt in de literatuur en de jurisprudentie ook het reeds genoemde 'recht op een eerlijk proces' als zwaarwegend belang gezien (CTG 14 november 1996, TvGR 1997/11). Verweerder heeft slechts enkele medische dossierregels van klager via zijn advocaat in het arbitrageproces gebruikt. Het gehele medische dossier is dus zeker niet gebruikt. Het betroffen slechts regels die medisch gezien geen grote importantie of vertrouwelijkheid kenden. Buiten het gebruik van deze regels kon verweerder op geen enkele andere wijze de behandelrelatie van klager met zijn collega aantonen. Hierbij is bepaald niet irrelevant dat de -enkele- regels uit het medisch dossier pas zijn overlegd nadat het bestaan van een behandelrelatie tussen de collega-huisarts en klager door verweerders collega expliciet werd betwist. Klager moet geweten hebben van deze expliciete stelling van verweerders collega, en hij moet ook hebben geweten dat deze stelling feitelijk onjuist is.

3.4 Toestemming vragen aan klager voor het gebruik van deze dossierregels zou een ijdele hoop zijn geweest. Het overleggen van de enkele medische gegevens gebeurde bovendien in de beslotenheid van een arbitrageprocedure waarbij de scheidslieden gebonden zijn aan geheimhouding. Door het gebruik van slechts enkele regels uit

klagers medisch dossier waarbij geen andere weg te bewandelen viel om de behandelrelatie tussen klager en collega aan te tonen, heeft verweerder volledig voldaan aan de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit (RTG Amsterdam 7 april 2009, GJ 2009/71 en later ook CTG 11 mei 2010, Strct. 2010, 8868). Aldus diende de actie van verweerder de waarheidsvinding, en kan de klacht niet gegrond worden verklaard.

- 3.5 In de tuchtrechtzaak tussen verweerder en verweerders collega zijn de medische stukken niet overgelegd. Klager verklaart derhalve niet naar waarheid. Op verzoek van de tuchtrechter (aan welk verzoek redelijkerwijs gevolg gegeven moet worden) is wel voorgelezen uit het medisch dossier.
- 3.6 Klager eist een schadevergoeding van € 2.500,00 of de kosten van behandeling m.b.t. de door verweerder veroorzaakte stress en eventuele inkomstenderving tot een maximum van € 25.000,00. Niet verweerder is de veroorzaker van de stress is maar zijn collega-huisarts in samenhang met klager. Hij merkt daarbij nog op dat het hem bevreemdt dat klager voor zijn stressproblematiek geen hulp zoekt bij een onafhankelijk en objectief oordelend psycholoog maar juist een psycholoog bezoekt die als praktijkpsychologe in het gehele drama geïnvolveerd is.

4. BEOORDELING DOOR DE GESCHILLENCOMMISSIE

- 4.1 Op de arts-patiënt relatie zijn de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek (BW) inzake de Wet op de geneeskundige behandelingsovereenkomst (WGBO) van toepassing. Deze bepalingen leggen de hulpverlener de verplichting op om bij zijn werkzaamheden de zorg van een goed hulpverlener in acht te nemen en daarbij te handelen in overeenstemming met de op hem rustende verantwoordelijkheid, voortvloeiend uit de voor hulpverleners geldende professionele standaard.
- 4.2 In artikel 7:457 BW is bepaald dat de hulpverlener zorgdraagt dat aan anderen dan de patiënt geen inlichtingen over de patiënt dan wel inzage in of afschrift van het medisch dossier worden verstrekt dan met toestemming van de patiënt, het zogenaamde beroepsgeheim. Het beroepsgeheim beschermt de vertrouwensrelatie tussen arts en patiënt. Het individuele belang van het beroepsgeheim betreft het recht van de patiënt op bescherming van de privacy. Een patiënt moet er zeker van zijn dat de aan een arts verschaft informatie, niet zonder toestemming voor andere doelen wordt gebruikt of aan derden wordt verstrekt.
- 4.3 Klager verwijt verweerder het herhaaldelijk schenden van zijn beroepsgeheim. Daarnaast vindt klager dat verweerder hem zijn klachtrecht heeft willen ontnemen.
- 4.4 De commissie stelt allereerst vast dat verweerder medische informatie (delen van het journaal) van klager heeft verstrekt aan het scheidsgerecht waar hij een procedure voerde tegen zijn collega-huisarts. Ook in een procedure bij het Regionaal Medisch

Tuchtcollege heeft verweerder medische informatie verstrekt over klager door het voorlezen van journaalregels.

- 4.5 Verweerder stelt dat er geen sprake is van een schending van het beroepsgeheim omdat hij medische informatie mag verstrekken aan zijn advocaat, nu deze ook een geheimhoudingsplicht heeft en optreedt als een verlengde arm van verweerder zelf.
- 4.6 Hoewel in zijn algemeenheid juist stelt de commissie echter vast dat de informatie die verstrekt is niet alleen aan de advocaat van verweerder is verstrekt maar ook aan het scheidsgerecht en het tuchtcollege. Zij vallen niet onder de op het geldende beroepsgeheim genoemde uitzonderingen. Daarbij is irrelevant of die informatie door de advocaat of door verweerder zelf is verstrekt nu immers de advocaat als verlengde arm van verweerder optreedt. Daarmee is medische informatie van klager zonder zijn toestemming verstrekt aan derden (de leden van het scheidsgerecht en de leden van het tuchtcollege) in het kader van een procedure waarbij klager geen partij was. De overige argumenten van verweerder kan de commissie buiten beschouwing laten nu vast staat dat verweerder zijn beroepsgeheim heeft geschonden. Het argument van verweerder dat, had hij klager om toestemming gevraagd, hij deze niet zou hebben gekregen, kan niet slagen, nu niet geprobeerd is klager om toestemming te vragen. Bovendien had gezocht kunnen worden naar een andere oplossing, zoals inzage door een onafhankelijk arts. De commissie verklaart dit klachtonderdeel van klager gegrond.
- 4.7 Voor wat betreft de stelling van klager dat verweerder ook zijn beroepsgeheim heeft geschonden door roddels over hem te verspreiden, geldt het volgende. Nu klager en verweerder elkaar tegenspreken, is voor de commissie niet vast te stellen wie de waarheid spreekt. De commissie baseert zich bij haar beoordeling niet op het uitgangspunt dat het woord van klager minder geloof verdient dan dat van verweerder, maar op het gegeven dat moet worden vastgesteld welke feiten golden. Deze feiten kan de commissie hier niet vaststellen, ook niet als aan het woord van klager en van verweerder evenveel geloof wordt gehecht.
- 4.8 Klager stelt daarnaast dat verweerder hem zijn klachtrecht heeft proberen te ontnemen. Het enkele feit dat klagers klacht behandeld wordt door de geschillencommissie, geeft aan dat klagers klachtrecht hem niet is ontnomen.
- 4.9 Klager wil dat aan verweerder een disciplinaire maatregel wordt opgelegd. De Wkkgz voorziet niet in een bevoegdheid van de geschillencommissie om maatregelen op te leggen.

5. DE GEVORDERDE SCHADEVERGOEDING

- 5.1 Voor de beantwoording van de vraag of een partij schade lijdt en in welke omvang, zoekt de commissie aansluiting bij de relevante regelgeving en jurisprudentie ten aanzien van schade in het Burgerlijk Wetboek.

- 5.2 Klager vordert een schadevergoeding van € 2.500,00 of de kosten voor zijn behandeling m.b.t. door verweerder veroorzaakte stress en eventuele hieruit voortvloeiende inkomstenderving tot een maximum van € 25.000,00. Deze bedragen zijn niet onderbouwd, bijvoorbeeld middels facturen van de ondergane behandelingen. Ook heeft klager geen causaal verband aangetoond dat de stressklachten (en de behandelingen die hij hiervoor moest ondergaan) alsmede de gederfde inkomsten werden veroorzaakt door de schending van het beroepsgeheim door verweerder. De commissie wijst de gevorderde schadevergoeding af.
- 5.3 Hiervoor heeft de commissie geoordeeld dat de klacht (deels) gegrond is en vervolgens de (mede) gevorderde schadevergoeding afgewezen. Nu verweerder met betrekking tot het klachtwaardig handelen overwegend in het ongelijk is gesteld ziet de commissie aanleiding de kosten die klager heeft moeten maken om zijn klacht behandeld te zien voor rekening van verweerder te laten komen. Dit geldt niet voor de bijkomende kosten die verband houden met de door klager gevorderde schadevergoeding nu klager met betrekking tot de gevorderde schadevergoeding in het ongelijk is gesteld. Die kosten dienen dan ook voor zijn eigen rekening te blijven.

DE UITSPRAAK

De commissie verklaart de klacht gegrond.

De commissie veroordeelt verweerder tot betaling van het door klager betaalde griffierecht, te weten een bedrag van € 50,00 en wel binnen 2 weken na datering van deze uitspraak.

Deze beslissing is genomen door:

De heer mr. A.H.M.J.F. Piëtte, voorzitter

Mevrouw drs. D.L. Esmé, huisarts, lid op voordracht van de Landelijke Huisartsenvereniging/Ineen

Mevrouw drs. N.C.J.A.M. Kochx, huisarts, lid op voordracht van de Landelijke Huisartsenvereniging/Ineen

Mevrouw V.H.G.M. van Loon- de Jong

De heer mr. W.J.W. van Hest

bijgestaan door mw. mr. S. van Dijk, ambtelijk secretaris.

Eindhoven, 14 december 2021

namens de commissie:

De heer mr. A.H.M.J.F. Piëtte, voorzitter.